

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ
Genel Merkezi
Ankara Caddesi no. 40
İ s t a n b u l

İstanbul 21/8/1966.

B A S I N B Ü L T E N İ

Türkiye İşçi Partisinin Bakırköy İlçe Kongresinde konuşmasına başlamadan, Genel Başkan Mehmet Ali Aybar, Kongre'de bulunanları zelzele felaketine uğrayan ve hayatlarını kaybeden yurttaşlarımız için iki dakikalık ihtiram duruşuna davet etmiştir. Daha sonra çeşitli konulardaki konuşmasında Aybar acz içinde çarpınan Adalet Partisi iktidarını Anayasa teminatı altındaki temel hürriyetleri yok etmeğe hazırlanmakla suçlamış; ayrıca Demirel hükümetinin dış politika alanında gösterdiği hareketliliği Amerika'ya bağlılığı maskeleyen gayesi ile girişilmiş bir taktik olabileceğini ifade ederek Viyetnam savaşının üçüncü Dünya Savaşına doğru geliştiğini; Türkiyeyi bir oldu bitti geklinde savaş cehenemi içine atabilecek nitelikte olan ikili anlaşmaların ve NATO ile CENTO iktifaklarının, bu korkunç ihtimal karşısında mutlaka yeniden ele alınmasının ve Atatürk dış politikasına en kısa zamanda dönülmesinin, hayati bir ehemmiyet taşıdığını söylemiştir.

Konuşmasına İçişleri Bakanı Sükan'ın İzmir'de Ege bölgesi Valilerine hitaben yaptığı konuşmayı sert bir dil ile cevaplandıran Aybar :

"Büyük Meclisi gece yarısı basanların, kanun nizam ve demokrasiyenin bahsetmeleri, ancak pervasızlığın ne kerteğe geldiğini göstermesi bakımından ciddiye alınabilir. Kuzu postuna bürünülerek olsa olsa koyunlar aldatılabilir. Çok eski ve tecrübeli bir millet olan halkımızın bu gibilerin sırtındaki postu sıyracağı günler uzak değildir." demiştir.

Daha sonra bu konuda Aybar şunları söylemiştir:

"Görevlerini tamamlamış olan sömürücü sosyal sınıflar ve bunların politik temsilcileri tarih sahnesinden silinmenin korkulu telaşı içindedirler. Tarih, iktisat ve sosyoloji bilimcikleri için, acizlerinin sebebini kendi çürümüş bünyelerinde değil, karşılardaki fikirlerde görmekte ve düşünceye düşman kesilmektedirler. İçişleri Bakanı : (fikir cereyanları toplum bünyesini tahrip etmek için kol gezmektedir... Menfi kanaat taşıyanlara Devlet huzurunu bozmak, kendi huzurlarını temin etmek isteyen kimselere müsaade edilmeyecektir.) demiş... Ne imiş o menfi kanaatlar? Ne imiş Devlet huzurunu bozmak isteyen yıkıcı fikir cereyanları? Kimlermiş bu yıkıcı fikirlerin sahipleri? İçişleri Bakanının ve toprak ağaları ile kapkaççı sermayedarların gözünde (Türkiye hiç bir yabancı devletin, ne Amerika'nın, ne Rusya'nın ne de herhangi bir başka kuvvetin nüfuz ve tesiri altında olmamalıdır. Egemenliğimizi sınırlayan Amerikan imtiyazlarına son verilmelidir.) diyenler yıkıcı fikir sahibidirler. İçişleri Bakanı ve toprak ağaları ile kapkaççı sermayedarların gözünde (ağalık Rejimine son verilmeli köylü toprak sahibi edilmelidir. Kapkaççılığa son verilmelidir) diyenler yıkıcı fikir sahibidirler. İçişleri Bakanı ve Toprak ağaları ile kapkaççı sermayedarların

gözünde) (petrolümüz, madelerimiz Amerikan, İngiliz kumpanyalarına peşkeş çekilmesin; turizmi teşvik bahanesi ile, memleket sahilleri yabancıların gizli mülkiyetine geçirilmesin) diyenler yıkıcı fikir sahibidirler. Kısacası Türkiyenin bağımsızlığını, 27 Mayıs Anayasasını savunanlardır yıkıcı fikir sahipleri, Devlet huzurunun bozucuları... Adalet Partisi iktidarı ile tarih sahnesinden silinmeğe mahkum olan sömürücü sosyal sınıfların temsilcileri kendi huzur ve bekalarını devletin huzuru, Türk Milletinin huzuru, bekası şeklinde görmek ve göstermenin huzursuzluğu içindedirler. Tarihin akışına ters doğrultuda **olmanın korkulu telaşı** içindedirler. 27 Mayıs Anayasasının gerisine düşmüş olmanın rahatsızlığı içindedirler."

anayasamıza aykırı tetbirlerle toprak ağalığı ve kapkaççı sermayedarlar rejimini yaşatmağa kimsenin gücü yetmeyeceğini söyleyen aybar :

"Demokrasi artık oyuna getirilemeyecektir. (Fukarayı zengin, zengini daha çok zengin yapacaklarmış...) (Her mahallede bir milyoner yetiştirme) masalının, 1966 kopyası olan bu gibi sözlerle durumu kurtarabileceklerini sananlara, köprüler altından çok su geçtiğini hatırlatırız. Zengini daha çok zengin etmek, ancak emekçinin sömürülmesi ile mümkündür. Hem zengini daha çok zengin eden, hem de fukarayı zengin eden bir iktisat sistemi keşfedilmemiştir. İşçinin, köylünün, küçük esnafın refaha kavuşmasının bir tek yolu vardır. O da bir avuç kimsenin zengin olmasına imkan veren sömürücü sisteminin sona ermesi, yani kapitalizmin yerini sosyalizm almasıdır. Zengini daha çok zengin edeceğim dedin mi, yani kapitalist sistemi muhafaza ettin mi, emekçi halk mutlaka daha çok fakir, daha çok cahil, daha çok bakımsız kalacak demektir. Bu iktisat kanunlarının kaçınılmaz bir sonucudur". demıştır.

Topraksız köylü ailelerinin sayısının her yıl 100 bin arttığı; yurt dışında iş arayanların sayısının bir milyona yaklaştığı ve çalışma çağında bulunan nüfusun üçte birinden fazlasının, açık veya gizli işsiz durumunda olduğu bir memlekette, sosyalizmden başka kurtuluş yoktur diye konuşmasına devam eden aybar, bu konu'da sözlerini şöyle bağlamıştır :

"Çalışarak yaşayan halkımız, işçisi, köylüsü, esnafı, küçük memuru, sivil, askeri ve sosyalist namuslu aydınları ile bir bütün olarak, uyanık oyları ile Devlete yakında mutlaka sahip çıkacak; 27 Mayıs Anayasasının öngördüğü köklü dönüşümleri kendi elleri ile mutlaka gerçekleştirecektir. İçişleri Bakanının (yıkıcı) dediği cereyanlar bu kaçınılmaz gelişmenin ilk müdecisi olan adımlardır. Hiç bir kuvvet, hatta Amerikanın maddi manevi yardımlarından yararlanırsa bile, Kurtuluş Hareketimizi durdurmayı başaramayacaktır. Fasist İtalyadan aktarılmış 141-142. maddeleri yetersiz bulanlar, (yıkıcı) dedikleri cereyanlara karşı daha şiddetli kanunlar getireceklermiş... Bu Baylar 141-142. maddeler gibi silahların neden çaptan düştüğünü düşünmeden, bu fasist kanun maddelerinden de ağır kanunlarla sosyalizmin yolunu

kesmeyi ve ağalık rejimini yaşatmayı umuyorlarsa, böyle bir hayal peşinde olanlara, 141-142. maddelerin asıllarını İtalyan Ceza Kanununa sokan Mussolini'yi ve temsil ettiği rejimi, bu maddelerin devrilmekten, ve delik deşik bir ceset halinde, bir ağacın baş aşağı sallanmaktan korumadığına hatırlatırız. İçişleri ve Adalet Bakanları ile arkadaşlarına, anayasaya karşı gelmemelerini tavsiye ederiz."

aybar Adalet Partisi iktidarının izlediği dış politika üzerinde de uzun uzadıya durmuş, son zamanlarda göze çarpan hareketliliğin Amerikaya bağlı politikayı gizlemek için bir taktik olabileceğini ifade ederek, Vyetnam savaşının ciddi bir Dünya Savaşı tehlikesi teşkil ettiğini ileri sürmüş ve özetle şunları söylemiştir :

"Demirel Hükümetinin dış temaslarını ilgi ile yakından izliyoruz. Atatürk dış politikası doğrultusunda atılacak her gerçek adımı desteklemek kararındayız. Ancak halkın yanıtılmasına göz yummayacağımızı da kesin olarak belirtmek isteriz. Komsularımızla yıllardır dondurulmuş münasebetleri canlandırmak, Atatürk politikasına dönmek için hiç te yeterli değildir. Barışın korunması ve karşılıklı menfaat esasları dairesinde, somut adımların atılmasına paralel olarak bu pelismeleri, Türkiyeyi Amerikanın nüfuz ve tesirinde tutan anlaşmaların feshi veya değistirilmesi doğrultusunda kesin pelismelerin de izlemesi şarttır. Amerikan heyetleri, Kumandanlıkları; onbinlerce Amerikan eri, assubay ve subayı ve binlerce dönümü kaplayan Amerikan üs ve tesisleri Türkiye'de kaldıkça; Kalkınma Planlarımız yabancıların onayına bağlı bulundukça, Demirel Hükümetinin hareketli dış politikasını ihtiyat ve şüphe ile izlemeğe devam edeceğiz."

aybar dış politika konusunda, Vyetnam Savaşı ile ilgili olarak Amerikanın sömürgeci bir saldırı savaşı yürüttüğünü ve (tırmanmadan tırmanmaya) dünyayı bir genel savaşa di doğru itelediğini söyleyerek konuşmasına şöyle devam etmiştir :

"Amerika mazinin en vahşi, en hunhar, insani duşvulardan en uzak sömürgecilerine rahmet okutacak bir saldırganlıkla, Vyetnam halkını dize getirmek için, vicdanlara dehşet veren bir vahşet içinde tüyler ürpeticici cinayetleri, dünyanın gözler önünde, adeta övünerek işlemektedir. Çocukları, kadınlara, ihtiyaşları kütlice katlediyor. Johnson'a sorsanız (hürriyet) iğindir bütün bunlar. Vyetnam halkının hürriyetini korumak için Vyetnam hükümeti tarafından davet edilmiştir. Oysa Amerikayı sözde davet edenler çoktan devrilmiştir. Diem Hükümetinden bu yana, Amerika'nın himayesinde kaç Hükümet kurulup devrilmiştir. Ve artık Amerika'nın emperyalist emellerle bu savaşı yürüttüğü en kapalı gözlerce de görülmüş olmuştur. Bu gün Vyetnam Savaşı Üçüncü Dünya Savaşını ateşleyecek bir fitil manzarası göstermektedir. Türkiyemiz Uzak Doğuda cereyan eden bu korkunç katliyandan en az haberli olan memlekettir. Oysa çocuklarımızın, annelerimizin, babalarımızın, karılarımızın hayatı, Vyetnamdaki savaşların alacağı şekil ile çok yakından ilgilidir. Vyetnam Savaşlarının bir Genel Savaş halini alması ihtimal dışında değildir. Ve bu ihtimal gün geçtikçe kuvvetlenmektedir. Amerika ile

ittifakımızı, sırf bundan dolayı da yeniden gözden geçirmek ve bir oldu bitti şeklinde, bizi savaşların en öldürücüsüne sürükleyecek nitelikteki bu bağlardan kurtulmak zorundayız."

Aybar konuşmasına devamla, Amerikalıları ancak halkımızın bilinçli hareketlerinin yurdumuzdan atacağını, Amerikalıları gittikçe daralan bir yalnızlık çemberi içine alacak (pasif direnme) yolundaki mücadeleye olanca gücümüzle girmemiz gerektiğini ifade ederek bu konuda özetle şunları söylemiştir :

"Amerikanın nüfuz ve etkisinden kurtulacağız. İkili anlaşmaların feshi için uğraşırken, bir yandan da Amerikalılar için Türkiye'yi pasif direnmemizle, yaşanmaz bir ülke haline getireceğiz. Her Amerikalı kendini gittikçe daralan bir yalnızlık çemberi içinde görmelidir. Amerikalı ile, resmi ödevler dışında bütün münasebetlerimizi keseceğiz. Amerikalıya hiç bir halde yardım etmeyeceğiz. Bu mücadeleyi en basitten başlayarak, derece derece kuvvetlendireceğiz. Sokakta, nakil vasıtalarında, köyde kentte, her rastladığımız Amerikalıya gözlerimizle nefretimizi anlatacağız. Soför kardeşim, Amerikalıya arabasına almayacak; berber kardeşim, Amerikalı bayanın saçını taramayacak; bakkal, zerravatçı, kasap kardeşlerim, Amerikalıya bir şey satmayacaklar. Amerikalıya eyimizi kiralamayacağız, Amerikalının yanında çalışmayacağız. Ta ki, gittikçe daralan bu yalnızlık çemberi Amerikalıya selametin, Türkiye'den çıkıp gitmek olduğunu anlatsın."

Aybar Konuşmasını halkımız, milletimiz için bir tek kurtuluş yolu bulunduğunu, bunun da (Türk Sosyalizmi) yolu olduğunu anlatarak bitirmiştir. Türk Sosyalizminin aşağıdan yukarı, yani demokratik ve milli bağımsızlığa kıskançlıkla bağlı olduğunu belirten Aybar sözlerini şöyle bağlamıştır:

"Türkiyemizin bugün birbirine bağlı iki büyük, iki hayati davası var: Milli Bağımsızlığımıza tekrar kavuşmak ve Sosyalizmi kurmak Sosyalizmi kurmak için köklü dönüşümler yapılması gerek. Toprak reformu; dış ticaretin, bankacılığın, sigortacılığın devletleştirilmesi, temel sanayi kollarının devlet eli ile kurulması, milli gelirin emeğe göre hakça bölüşülmesi gibi... Anayasamızın da genel olarak ön gördüğü bu köklü dönüşümler, hangi sosyal sınıfların eli ile gerçekleşecektir?. Şüphesiz ancak işçi sınıfının, köylülerin, küçük esnafların, arkasız memurların ve sosyalist aydınların; yani kısaca emekçi halk kitlelerinin eli ile ve bunların yaratıcı gücü ile... Çünkü bu köklü dönüşümlerin gerçekleşmesinde bir onların çıkarı vardır. Şu halde bütün bu sınıf ve zümrelerin örgütlenmesi, politik bir güç haline gelmesi şarttır. Emekçi halk sınıf ve zümreleri, sosyalist bir Partinin saflarında toplanıp eğitilmedikçe, sosyalizmin kurulması mümkün değildir. Şüphesiz bu eğitim tek taraflı da değildir. Halkın içinden çıkmış yöneticiler halkı eğitirken, çaprasık politik olayları sosyolojik kanunların ışığında halka anlatırken, kendileri de halk tarafından eğitilirler. Sosyalist bir Partide tabanla, tabandan çıkmış yöneticiler arasında devamlı bir düşünüş ve buluş alış verisi vardır. Sosyalizm sadece bir iktisat tekniği değil, aynı zamanda bir hümanizmdir. Halkın dünya görüşü ve ahlakıdır. Halk sosyalizmi doğuştan damarlarında taşır; fakat bilinçli bir şekilde devamlı bir eğitimle kavrar...

-5-

Demek ki, sosyalizm halksız, hele halka rağmen asla kurulamayacağı gibi, esasen bu takdirde anlamını da kaybeder. Bundan dolaydır ki, Sosyalizm tepeden inme yöntemlerle kestirmeden kurulamaz. Türkiyemizin politik tarihi bilinince, bunun büsbütün imkansız olduğu ortaya çıkar. Halkımız yüzlerce yıl, tepeden inme yönetim metodlarının istirabını çekmiştir. Ve ancak 1950'de, kendisini ayak takımı sayan, tepeden bakan, bu ceberrut, bu yukarıdan aşağı yönetim şeklinden kurtulmak fırsatını bulmuştur. (Osmanlı tipi Devlet yönetiminin) mirasçısı olarak gördüğü C.H.P. iktidarını devirmiştir. Ve o tarihten beri, bu Partiye iktidar fırsatı vermemiştir. Fakat, esasen o tarihte böyle bir alternatif de bulunmadığından, C.H.P.'yi devirmekle beraber, onun yerine kendi temsilcilerini geçirememiştir. Bugün dava 1950'de başlamış devrimi tam yörüngesine oturtmak yani, Türkiye İşçi Partisinin halk için tek kurtuluş yolu olduğunu halka anlatmaktır. Şu iş ancak muhalefette iken halkın güveni kazanılarak başarılır. Sosyalist iktidarın temeli halka gerçekler bir bir anlatılarak ve halk arasında öncüler kazanılarak kurulur. Bir yeni 27 Mayıs'la sosyalizmin kestirmeden kurulabileceğini düşünenler varsa, bu kimseler hatta içindedirler. Çünkü, halkımız (Osmanlı tipi Devlete) bir dönüştür diye, tepeden inme Sosyalizm denemesine, hiç değilse pasif kalmak sureti ile, karşı koyacaktır. Bu takdirde de Sosyalizmi başarıya ulaştırabilmek için, gene halkın güvenini kazanmak gerekecektir ki, bu güveni iktidarda kazanmak, muhalefette iken kazanmaktan kat kat daha zordur. Böylece Sosyalizmi kestirmeden kuralım diyenler yolu daha da uzatmış olacaklardır. Kaldı ki, halka dayanmadan iktidara gelen bir (takımın) iktidarda kalmak kaygısı ile bir takım tavizler vermiyeceği de temin edilemez.

Dava, 1969 seçimlerine kadar Türkiye İşçi Partisini köylere yerleştirmektir. 10 Ekim ve 5 Haziran seçimlerinde hemen bütün köylerden bize oy çıkmış olması, ortamın hazır olduğunu, mayanın tuttuğunu göstermektedir. Şimdiden yarın seçim varmışçasına çalışacağız. Yurdun karış karış dolaşacağız; dolaşıyoruz da. Halkımızla diz dize, göz göze konuşacağız; konuşuyoruz da. Ve 1969'da başa güreşeceğiz. Güzel günler uzak değildir. Daha da yaklaştırmak güzel günleri, elimizdedir. TAM BAĞIMSIZ, DEMOKRATİK SOSYALİST TÜRKİYE'YE DOĞRU; İNSANLARIN, ÇOCUKLARIN GÜLEREK YAŞADIKLARI GÜZEL TÜRKİYE'YE DOĞRU İ L E R İ."

Genel Merkez
Basın Bürosu